

Utorok 16. augusta 2016

Text: Sk 3, 1 – 10

¹V modlitebnú hodinu o tretej popoludní vystupovali Peter a Ján do chrámu. ²Práve priniesli muža, chromého od narodenia, ktorého každý deň kládli ku chrámovým dverám, takzvaným Krásnym, aby si pýtal almužnu od tých, čo vchádzali do chrámu. ³A ten, keď videl Petra a Jána vstupovať do chrámu, prosil si od nich almužnu. ⁴Peter a Ján zahl'adeli sa uprene na neho a povedali: Pozri na nás! ⁵I poďíval sa pozorne na nich, lebo dúfal, že dostane niečo od nich. ⁶I povedal mu Peter: Striebra, zlata nemám, ale čo mám, to ti dávam: v mene Ježiša Krista Nazaretského [vstaň a] choď! ⁷Nato ho chytil za pravú ruku a zodvihol. A hneď zmocneli mu nohy a kĺby, ⁸takže vyskočil, postavil sa na nohy, chodil a vošiel s nimi do chrámu, chodil poskakujúc a chváliac Boha. ⁹A všetok ľud videl, ako chodí a chváli Boha. ¹⁰I poznali ho, že je to ten, čo sedával pri chrámových Krásnych dverách a prosieval o almužnu; a zachvátil všetkých údes a vytrženie nad tým, čo sa s ním stalo.

Piesne: ES č. 281, 628

Zamyslenie nad Božím slovom:

Chromý muž sa vôbec nehodil ku skutočne krásnej bráne, ktorá bola vyrobená z veľmi vzácného korintského bronzu – rovnako ako sa dnes žobráci nehodia ku krásnym, vylešteným výkladom obchodov a nákupných centier. No predsa sú tam. Môžeme ich obísť, ako to urobili mnohí ľudia tej doby, môžeme im niečím prispieť, ako to zrejme urobili zbožní Židia, no môžeme urobiť aj niečo viac? Môžeme konať v duchu udalosti, o ktorej svedčí kniha Skutkov apoštolov. Na toho chudáka môžeme hľadieť ako na reprezentanta telesnej biedy, no aj biedy duchovnej. Peter a Ján sa pri tomto človeku zastavujú na dlhší čas, ako by trvalo vhadenie almužny. Žiadajú ho, aby sa im pozrel do očí. V tejto výzve badáme ich skutočný záujem o človeka. Veriaci človek takto hľadá na svet: nebojí sa postaviť tvárou tvár biede a konfrontovať sa s ňou. Neprehliada túto skutočnosť a v mnohých prípadoch nemusí iba konštatovať. Ján a Peter nás učia tomu, aby sme mali tak telesný, ako aj duchovný zrak otvorený a vnímali vonkajšie podnety, ktoré môžu byť aj Božími podnetmi. Sám Ježiš nám to ukazuje svojím vlastným príkladom. Verím, že práve v spojení s poslušnosťou sa môžeme stať nástrojmi mocných Božích skutkov. Peter a Ján vedeli, že tento muž potrebuje viac ako len almužnu: že sa potrebuje postaviť na vlastné nohy. To nebolo v ich moci, ale bolo to v moci Božej. Oni verili, že Boh je vo svojich možnostiach neobmedzený. Ako často na to my kresťania zabúdame! Zabúdame prosieť o Božiu moc. Peter a Ján sa stali nástrojmi Božieho konania. Rovnako ako kedysi oni, aj ty dnes máš možnosť byť nástrojom Božieho pôsobenia. A ak Boh chce konať skrze teba, vedz, že nie preto, aby si bol oslávený ty, ale aby bol oslávený On sám. Amen.

Modlitba:

Pane, prosím, urob ma vnímavým k svojim blíznym. Prosím Ťa o silu vstupovať do biedy a utrpenia sveta s tou vierou, že Ty si zdrojom neobmedzených možností. Prosím, použi si ma tak, aby bolo oslávené Tvoje meno nielen v dnešný deň, ale po všetky dni môjho života. Amen.
Mgr. Daniel Hanko, zborový farár v CZ ECAV Liptovský Hrádok-Dovalovo (LOS)